

Vi kunne ganske vist ikke instruere et Udvalg, men jeg gaaer dog ud fra, at det Udvalg, der maatte blive nedsat, vil føle, at det arbejder under Tryk af en Forpligtelse ligeoverfor Thinget, og at det altsaa i den kortest mulige Tid vil see at fremdrage de Hovedpunkter, som have været under Behandling, og, idet det aldeles lader alle Detailsprøgsmaal ligge, forhandle om disse Hovedpunkter indbyrdes og med Ministeren, for efter den kortest mulige Frist at afgive sin Betænkning. Det skulde undre mig meget, om der skulde behøves mere end 14 Dage til at udføre dette Arbejde, og jeg raader derfor Thinget til at nedlægge et Udvalg.

J. C. Jacobsen: Jeg finder mig ogsaa foranlediget til at udtale, at naar jeg stemmer for et Udvalg, da er det ingenlunde, som et æret Medlem her ligeoverfor (Brinck-Seidelin) — jeg veed ikke, med hvad Ret — antyde, begrundet i en Tanke om at ville stemme imod Lovforslaget eller at ville begrave det. Det kunde paa ingen Maade falde mig ind, men jeg finder rigtignok, at det vilde være høist besynderligt, ja, jeg vil tillade mig at spørge, om det vilde være sømmeligt, dersom man vilde unblade næiere at undersøge en Sag som denne, ved hvilken der har været reist saa store Tvivl, navnlig med Hensyn til de finansielle Forhold, af de i saa Henseende meest kompetente Personer, der findes baade i det andet og i nærværende Thing. Jeg veed virkelig ingenlunde at have oplevet noget Exempel paa, at man under saa tvivlsomme Forhold har unbladt at nedlægge et Udvalg, og det forekommer mig, at det vilde see besynderligt ud. Jeg vil dertil føle, at det synes mig at være blevet temmelig klart — og jeg skulde troe, at det ogsaa er blevet klart for den ærede Minister, der jo ikke synes at have Noget imod et Udvalg —, at der har manglet Oplysninger i denne Sag, og at der her under dens Behandling har hersket ganske forunderlige Uklarheder og gjort sig en Mængde Vildfarelser gjældende, paa Grund af

at den ærede Minister ikke har forsynet os med tilstrækkelige Oplysninger. Vi have jo saaledes, for blot at nævne et enkelt Exempel, været Vidne til, at en meget ivrig og varm Forsvarer af Lovforslaget har talt om en Fragt af 5 Rd. for hver Stud, medens den jydste Jernbanetarif dog viser, at der nu kun betales 2 Rd. pr. Stud i Jernbanefragt. Der er altsaa mange Vildfarelser tilstede, der trænge til at berigtiges, og dette kan fornuftigviis kun skee i et Udvalg.

Formanden: Jeg troer ikke, at den 3die Landstingsmand for 8de Kred (Brinck-Seidelin) har meent, at de Medlemmer, der vilde stemme for et Udvalg, dermed kunde have til Hensigt at ville begrave Sagen; jeg troer heller ikke, at den ærede Landstingsmand har udtalt sig saaledes. Jeg skal heller ikke undlade at gjøre den Bemærkning, at den ærede sidste Taler ikke maa tillægge det, som foreslaaes af andre ærede Medlemmer, Betegnelsen „usømmeligt“.

N. Nasmussen: Naar et Lovforslag som dette, der for saa lang Tid siden er forelagt Rigsdagen, og som har været undergivet en saa grundig Behandling som den, vi Alle maae sige, at det har været Gjenstand for i Folkethinget, derefter har været underkastet en meget interessant, men tillige meget udførlig Discussion, der nu har været i 5 Dage, her i Landstinget — jeg skal forøvrigt erklære, at jeg for mit Vedkommende skal være meget villig til paa ethvert senere Trin meget taalmodigt at høre paa, hvad der endnu maatte kunne fremkomme i denne Sag —, saa indseer jeg ikke, navnlig naar jeg desuden seer hen til Lovforslagets Indhold og Omfang, der jo ikke er meget omfattende, at der er nogen Grund til nu at have en længere Betænkningstid. Det er godt nok at have Betænkningstid for at overveie en Sag, men man kan ogsaa betænke sig saa længe, at man slet Intet faaer ud af sine Betænkninger. Jeg kan ikke indsee,